

## Mer än hedningens rätt

*”Då svarade Jesus henne: Kvinna, din tro är stor. Det skall bli som du vill. Och från det ögonblicket var hennes dotter botad.”* **MATT. 15:28**

**DEN KANANEISKA KVINNAN** är ett tydligt och talande exempel på trons stora kraft. Hon griper Kristus i hans egna ord och tyder dem till sin fördel. Herren hade sagt till henne: Det är inte rätt att ta brödet ifrån barnen och kasta det åt hundarna. Hon svarar: ”Du säger att jag är en hund. Låt gå, jag kan gärna vara en hund, håll mig bara för en hund. Ge brödet åt dina barn! Sätt dem till bords! Det är inte det jag begär. Låt mig bara få samla brödsmulorna under bordet. Ge mig det som barnen inte äter och som annars skulle gå till spillo. Det räcker för mig.” På det viset fångar hon Herren Kristus med hans egna ord. Genom att hävda den rätt som tillkommer en hund, vinner hon den rätt som tillhör ett barn. För vart skall den gode Jesus nu bli av? Han har fångat sig själv. Den som bara kunde det. Jesus låter gärna fånga sig på så sätt.

Det är alldeles mästerligt gjort – ett märkligt och sällsamt exempel. Det är skrivet för att vi skall lära oss att inte låta oss avvisas från den mannen – även om han skulle kalla oss hundar eller hedningar. Även hundar skall ha sin föda av sina herrar liksom också hedningarna skall ha en Gud. Med sin envisa ståndaktighet och

fasta tro håller kvinnan fast Herren Kristus. Han svarar: Kvinna, om du kan i ditt hjärta tåla så hårda ord, skall det bli som du vill. Hon är ett ovanligt exempel också för honom själv. Han såg att judarna genast förargade sig över vad han sagt. Men han såg också att kvinnan inte släppte hoppet om att han skulle hjälpa henne och att hon därför inte ville släppa honom.

Här förstår man också varför Herren först förhöll sig så kallsinnig mot kvinnan och nekade henne hjälp. Han gav henne ett ovanligt bemötande. Men det gjorde han inte därför att han inte ville hjälpa utan för att hennes tro på så sätt skulle bli tydlig. Hans tanke var att judarna som var arvingar till hans rike och barn, skulle lära av denna hedning, som inte var arvinge eller barn, hur de skulle tro på Kristus och rikta all förtröstan till honom. För så vill Kristus ha det. Han tycker så mycket om det, att han inte längre vill dölja sin godhet och vänlighet utan säger: Det skall bli som du vill. Han tillerkänner henne mer än den rätt som hon tillskriver hundarna. Han gör inte bara hennes dotter frisk utan erbjuder sig också att ge henne vad hon begär och vill ha: Han sätter

henne bland sitt rikes barn. Till denna nåd för tron henne, så att hon inte mer är en hund eller hedning, utan en älskad dotter. Hon blir och kallas en verkligt helig kvinna.

Detta exempel visar oss att om än vår Herre Gud dröjer – länge – vi ändå inte skall sluta att be utan tro att han till slut skall säga ja till vår bön. Det pekar även på att om han inte ännu säger det högt och tydligt, så har han det likväl i hemlighet i sitt hjärta till den tid då du får se och uppleva det. Det vill säga så länge du inte är lat eller trög att be och begära. Det ser man också av andra exempel. Josef ropade och höll ut i tretton hela år med bön att Gud ville hjälpa honom. Med ju längre det led, desto värre blev det för honom. Så går det ännu idag med de kristna när de har ropat länge

och åkallat Gud. De märker ingen förbättring utan det blir värre ju längre tiden går, verkar det, precis som för Josef. Men när han länge har vägrat oss vår bön och bara gett oss nej, men vi har hållit fast vid ja, så blir det ändå ja till slut och inte nej. För hans ord ljuger inte: Allt vad Ni ber Fadern i mitt namn, det skall han ge er. Därför kan man låta vår Herre Gud säga nej och dröja med bönhörelsen ett år, två år, tre år eller ännu längre. Man bör bara akta sig för att inte låta hoppet och tron på hans löfte ryckas bort ur hjärtat. Då skall det till slut bli något av, så att han skall ge långt mer än du bett honom att ge – så som skedde med denna kvinna. Hade hon begärt och velat ha mer, så hade han också gett henne det.

*Om Gud än vill pröva mig  
Och hjälpen strax ej sända,  
Skall jag i tron dock stadelig,  
Min bön till honom vända.  
Han synes vred, men är dock blid,  
Han hjälper mig i rättan tid,  
Som han mig lovat haver,*

#### MARTIN LUTHER

Evangelisk själaspis för hemmet  
Lördag, tionde veckan efter Trefaldighet, s. 399  
Bibliska betraktelser för var dag i året ur Dr M Luthers Skrifter  
Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig  
Stockholm 1882. Bearb. av red.

**Begrunda** är en bilaga till  
*Till Liv – evangelisk-luthersk  
Missionstidning* – organ för  
Evangelisk Luthersk Mission –  
Bibeltrogna Vänner (ELM-BV).

Äldre artiklar i urval samt arkiv  
återfinns på [www.tillliv.se](http://www.tillliv.se)

**Redaktionsråd**  
Anders Månsson  
Peter Henrysson (redaktör)  
Tel. 046-211 84 61  
[begrunda.red@tillliv.se](mailto:begrunda.red@tillliv.se)

**Prenumeration**  
Helår 80 kr/år för *Till Liv*-prenumerant  
Helår 100 kr/år för övriga (två nummer/år)  
Kontakta:  
Annika Lind  
Göingegatan 1A  
286 32 Örskelljunga  
[prenumeration@tillliv.se](mailto:prenumeration@tillliv.se)

**Kan rekvideras**  
som småskrift på BV-Förlag,  
0435-521 77 för 50 kr/ex.

**Grafisk form**  
Isabelle Malmaeus  
Design för Livet HB  
[design@tillliv.se](mailto:design@tillliv.se)